

Nej! Så behandlar man inte en panikslagen hund.

I Magasin Bromma (v. 48) ger hundexperten Fredrik Steen till min bestörtning en matte rådet att ”stänga in hunden i rummet och vänta tills det att hunden är *tyst och lugn*, då går du dit”. Hunden ”ylar, krasar och skäller som en besatt. Jag har gått dit och skällt på honom och varit riktigt elak, men inget hjälper.” Matten är tvingad att ”stänga in honom i ett rum eftersom några av mina vänner är rejält hundrädda”.

Min vädjan till Fredrik Steen att backa från rådet har inte besvarats. Hans råd skapar mer problem än de löser och medför ytterligare plåga för hunden. Det är inte förenligt med etisk träning att utsätta djur för förlängd stress och ångest. Hunden skäller, gnäller, ylar och krasar "som besatt" då den upplever instängdheten som ångestfull; den får panikångest.

Följer man Fredrik Steens råd fullt ut kommer hunden in i ett tillstånd som den amer. psykologen Martin Seligman kallar *inlärld hjälplöshet*. Tillståndet kännetecknas av uppgivenhet, av lärdomen att individen inte längre har möjlighet att påverka sin livssituation. Tillståndet liknas vid depression och medför höjd produktion av stresshormonet kortisol, sämre immunförsvar, negativ inverkan på sociala relationer och beteendeförändringar överhuvudtaget. Hunden blir *initiativlös och passiv*.

Att en hundexpert kan råda människor att utsätta en hund för denna process visar på stor okunnighet. Det finns många sätt att träna bort separationsångest utan starka obehagsupplevelser för en hund.

Det som först faller mig in, dock, är att en människa som prioriterar vännerna före sin hund och betar sig "riktigt elakt" mot den inte skulle ha hund. Det finns familjer som gärna skulle ta hand om hunden och ge den ett betydligt bättre liv. Varför inte vänja vännerna vid hunden; detta är enkelt. Eller helst lämna hunden hos en hundkunnig person vid vänbesöken. Möjligheterna är många.

Marie Louise Henriksgård
Dipl. hundhälsoterapeut
[Februari2013]